

udstrakt en Virksomhed, som Handel og Søfart omfatte; thi den Indsigt og Dygtighed, som hidtil er lagt for Dagen ved Behandlingen af saadanne Sager, maa være meget stor, hvis vi ikke godt kunne være befyndte at ønske dem forøgede. Nu har desuden den ærede Rigsdagsmand, som vilde erklære Rigsdagen for uskiftet til at have nogen grundet Mening om disse Ting, selv indrømmet, at en lille Mangel var der ved vor nærværende Særet, da den virkelig manglede en Tilfætning af Indsigt og Kyndighed i Handel og Søfart. Vi kunne derfor vist uden at gøre os videre Betænkelse istemme de ærede Forslagsstilleres Ønske og fatte en tilsvarende Beslutning, uden at vi behøve at gruble over, hvad Virkning en saadan Beslutning kan eller vil have paa Ministeriet. Det er saa langt fra, at jeg troer, den har en saa meget stor Indflydelse, at jeg slet ikke har kunnet begribe, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har ved denne Leilighed kunnet komme til at tænke paa, hvad jeg ellers troede Thinget havde opgivet at tænke paa, som om vi havde saa stram en parlamentarisk Regjering, at naar ikke ethvert af vore Ønsker blev opfyldt, saa blev Ministeriet vippet; men jeg troer paa den anden Side dog ikke heller, at en Beslutning af Folkethinget i denne Henseende skulde være af mindre Betydning for Ministeriet, end om den var tagen af en Samling af Røbmænd og Rbedere.

D. Müller: Jeg har naturligvis slet ikke udtrykt mig, saaledes, som den ærede sidste Taler sagde. Paa ingen Maade; jeg har kun yttret, og det maa jeg vedblive, at, hvor der ikke foreligger et bestemt Lovforslag, der maa Thinget vel være betænkeligt ved at udtale en almindelig Mening om en Sag som denne; men der er meget stor Forskel derpaa og paa hvad den ærede Taler vil tillægge mig, at Thinget skulde være uskiftet til at have en Mening om disse Sager. Min Hovedbemærkning var den, at den foreslaaede Form for Beslutningen ikke forekom mig at være correct, thi, naar en Forsamling som denne beslutter Noget, troer jeg Meningen dermed maa være,

at Noget skal gøres, eller Noget skal bevilges, men jeg indseer ikke, at Noget af den Art finder Sted ved denne Beslutning. Det kan være meget godt, at denne Sag er kommen frem, det siger jeg ikke Noget imod, men jeg for min Part kan ikke stemme for nogen Beslutning.

Siemroth: Jeg troer dog, der er Saa meget afgjort ved Beslutningen, at den viser, at Thinget ønsker Sagens Gjennemførelse — det er jo dog en Afgjørelse. Forslagsstillerne ville have det konstateret, at Thingets Fleertal ønsker det, og jeg troer, dette er saa naturligt og saa rimeligt, og Sagen saa lidet vanskelig at iværksætte, at der ikke kan være den ringeste Betænkelse for Thinget ved at vedtage Beslutningen. At det ikke hidtil har været Skik og Brug at fremsætte vore Ønsker for Regjeringen i Form af Beslutninger, og at der ogsaa er anvist os andre Maader, idet vi navnlig kunne indgive Adresser til Hans Majestæt, er vel sandt, men denne Sag er ikke af den Betskaffenhed, at Thinget troer det rigtigt at indgive en Adresse i den Anledning; den er ikke saa vigtig og angaaer desuden en saa naturlig Sag, at et saa stort Apparat ikke behøves, thi, naar Ønsket blot er antydet, maa det være tilstrækkeligt. At Fleertallet af Thinget søler Savnet, at det indseer Rigtigheden og Nødvendigheden af en Sø- og Handelsret, troer jeg det er ganske rigtigt og naturligt at udtale, men man kan ikke konstatere, at Ønsket virkelig er tilstede hos Fleertallet uden ved en Beslutning, og jeg kan derfor ikke see, hvad Ulykke der er ved at vedtage en saadan.

Justitsministeren: Jeg skal indskrænke mig til at gjentage, hvad jeg allerede yttrede ved Sagens 1ste Behandling, at denne Sag skal blive skænket al mulig Opmærksomhed fra Ministeriets Side, og at der snarest muligt skal blive gjort Skridt til, at de Herrer Forslagsstilleres Ønske kan gaae i Opfyldelse.

Monrad: Jeg vil kun bemærke, at, naar ingen Anden af Københavns Handelsstand har søgt at komme ind her i Thinget,